

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

8.3.2010

B7-0175/2010

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

a Tanács és a Bizottság nyilatkozatait követően
az eljárási szabályzat 110. cikkének (2) bekezdése alapján
Kubáról

Renate Weber, Izaskun Bilbao Barandica
az ALDE képviselőcsoport nevében

RE\808061HU.doc

PE439.691v01-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

az Európai Parlament állásfoglalása Kubáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel a kubai helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, és különösen a 2004. november 17-i¹, 2006. február 2-i² és 2007. június 21-i³ állásfoglalásaira,
 - tekintettel állásfoglalásaira az emberi jogok világbeli helyzetével kapcsolatos 2004-es, 2005-ös, 2006-os, 2007-es és 2008-as éves jelentésről és az EU ezzel kapcsolatos politikájáról,
 - tekintettel a Szaharov-díj nyomon követéséről szóló, 2006. december 14-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel a tanácsi elnökség 2005. december 14-i ülésének a Nők fehérben mozgalomról szóló nyilatkozatára, valamint a kubai helyzetről szóló korábbi, 2003. március 26-i és 2003. június 5-i nyilatkozataira,
 - tekintettel a Tanács Kubáról szóló, 1996 december 2-án elfogadott és időszakosan frissített 96/697/KKBP közös álláspontjára⁵,
 - tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2007. június 18-i, 2008. júniusi és 2009. június 15-i ülésének Kubáról szóló következtetéseire,
 - tekintettel Catherine Ashton főképviseelő szóvivőjének és Jerzy Buzeknek, az Európai Parlament elnökének Orlando Zapata Tamayo, meggyőződése miatt bebörtönzött politikai fogoly Kubában történt halálával kapcsolatos nyilatkozataira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az emberi jogok, köztük a polgári, politikai, gazdasági, szociális és kulturális jogok egyetemességének és oszthatatlanságának védelme továbbra is az Európai Unió egyik fő célkitűzése,
- B. mivel több tucat független újságíró, békés másként gondolkodót és emberi jogi aktivistát, többnyire a demokratikus ellenzék tagjait továbbra is börtönökben tartanak fogva Kubában, amiért éltek a szólásszabadság és a gyülekezés, valamint a gyűlések megtartásával kapcsolatos alapvető jogaikkal,
- C. mivel a Parlament 2005-ben a gondolat szabadságáért járó Szaharov-díjat a Nők fehérben kubai mozgalomnak ítélte oda; mivel a kubai hatóságok döntése, amelynek értelemében

¹ HL C 201. E, 2005.8.18., 83. o.

² HL C 288. E, 2006.11.25., 81. o.

³ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0288.

⁴ Elfogadott szövegek, 2006. december 14., P6_TA(2006)0601.

⁵ HL L 322., 1996.12.12., 1. o.

nem engedélyezték, hogy a Nők fehérben képviselői a díj átvételére elutazhassanak a Parlament székhelyére, sérti az alapvető emberi jogokat, konkrétan azt a jogot, hogy az ember szabadon elhagyhassa hazáját, majd oda visszatérhessen, amint azt az emberi jogok egyetemes nyilatkozata kimondja,

- D. mivel az uniós intézmények lépéseket tettek a kubai politikai foglyok és a meggyőződésük miatt bebörtönzöttek szabadon bocsátásának sürgetésére vagy a velük szembeni humánus bánásmód ösztönzésére,
- E. mivel Orlando Zapata Tamayo halála – aki közel negyven év óta először lett a kormányzati visszaélések elleni tiltakozásként folytatott éhségsztrájk áldozata – súlyos visszalépésnek tekinthető az emberi jogok helyzetében Kubában, és hatására nemzetközi szinten tiltakozóhullám indult el és több kubai politikai fogoly és bebörtönzött másként gondolkodó kezdett éhségsztrájkba,
1. határozottan elítéli Orlando Zapata Tamayo másként gondolkodó politikai fogoly 85 napos éhségsztrájk után bekövetkezett halálát, amely elkerülhető lett volna, és szolidaritását és együttérzését fejezi ki családjának;
 2. elítéli az aktivisták letartóztatását és a kormány kísérleteit, hogy megakadályozza Orlando Zapata Tamayo családtagjainak, hogy megtartsák az elhunyt temetését és leróják kegyeletüket;
 3. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a kubai hatóságok semmilyen lényegi választ nem adtak az EU-nak és a nemzetközi közösségnek a politikai foglyok és a meggyőződésük miatt bebörtönzöttek szabadon bocsátására, valamint az alapvető szabadságok, különösen a szólásszabadság és a politikai egyesülés szabadságának tiszteletben tartására vonatkozó felszólításaikra;
 4. sürgeti a kubai kormányt, hogy haladéktalanul és feltétel nélkül bocsásson szabadon minden politikai foglyot, valamint meggyőződése miatt bebörtönzött személyt;
 5. elítéli a jelenleg éhségsztrájkot folytató politikai foglyok és bebörtönzött másként gondolkodók, különösen Guillermo Fariñas újságíró és pszichológus helyzetét;
 6. sajnálattal veszi tudomásul, hogy a kubai kormány nem vette figyelembe a Parlamentnek és az Európai Tanácsnak a politikai foglyok és a meggyőződésük miatt fogva tartottak szabadon bocsátására vonatkozó felhívásait, és hangsúlyozza, hogy a kubai másként gondolkodók eszméik és békés politikai tevékenységük miatti bebörtönzése ellentétes az emberi jogok egyetemes nyilatkozatával;
 7. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy továbbra is tegye meg az összes szükséges lépést a politikai foglyok szabadon engedésének követelése, valamint az emberjogi aktivisták erőfeszítéseinek támogatása érdekében;
 8. sürgeti az uniós intézményeket, hogy feltétel nélkül támogassák és teljes körűen ösztönözzék a Kuba többpárti demokráciába történő politikai átmenetére vonatkozó békés folyamat elindítását, valamennyi kubai számára nyitott részvételi és döntéshozatali lehetőség mellett, kirekesztés nélküli, nyílt párbeszéd révén;

9. kifejezi legmesszebbmenő szolidaritását a kubai néppel és támogatja a demokrácia, valamint az alapvető jogok érvényesítése és előmozdítása irányába tett lépéseket; meggyőződése, hogy a kubaiak közötti párbeszéd és megbékélés a nemzetközi közösség demokratikus folyamat iránti támogatásával együtt hozzájárul majd a jelenlegi nehézségek leküzdéséhez;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU soros elnökségének, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének/a Bizottság alelnökének, az EuroLat közgyűlésének, valamint a kubai kormánynak és a Néphatalmi Nemzetgyűlésnek.